

Doamna Viață

Dan Eugen Munteanu

Cum mergeam pe bulevard
m-am ciocnit deodată-n față
cu o Doamnă fără fard,
dar reală și... "de viață".

M-am gândit de unde-o știu...
...Amintindu-mi ca făcut
c-am văzut-o prima oară
la'nceput, ca nou născut...

Am pierdut-o după aceea
pentru-o vreme din vedere,
căci testam cu noii pași
a ei largă încăpere ...

După șapte ani de-acasă,
Grădiniță ?... doar puțină ...
m-am trezit de ea la școală
însoțit ;... doar o rutină !

Mi-amintesc, tânăr student
când mereu ni se spunea:
- "Să n-apari ca repetent,
sau să-ți bați și joc de ea !"

Revăzând-o dup-un timp
când eram de-acum bărbat...
Ani frumoși treceau, în schimb
cei Ne-buni i-au chiar dublat...

..de-aia mulți s-au hotărât
să-i dea "bice"-n altă parte
și-au zburat cât mai curând
ca să-i joace-o nouă carte !

Anii trec, se văd pe față...
Ea rămâne neschimbată
fără farduri, tot reală
Doamna Viață adorată ...